

בס"ד א' מר-חשון ה'תשע"ח
הדלקת נרות - 17: 43
צאת השבת - 18: 33
רבנו תם - 19: 11
שעון קיץ - לפי הלוח המדויק של "אור החיים"

שנה שמונה עשרה - עלון מס' 884
@ אין אומרים "צדקתך"
@ ביום חמישי בערב - מתחילים לומר "ברך עלינו"
@ במוצאי שבת הבאה "ברכת הלבנה"
@ במוצאי שבת הבאה "שעון חורף"

אברהם יגל

לעיני בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל
לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל ובפרט לאברהם יגל בן רעות נ"י

פפטידין: "השמים כסאי"
(ישעיה סו')
מרתק - ראו בעמוד 2
סיפור מההפטרטה

פרשת צה

שבת ור"ח מר-חשוון

בדוק ומנוסה - סגולה גדולה
להשתתף בסעודה הרביעית
בבית"ב "אוהל-מועד" ב- 20:30
מענייני הפרשה:

אמרו רבותינו בגמרא (קדושין י"ג) לא נגזרה גזירה על דג שנמצא בים שנאמר: "מכל אשר בחרבה מתו" ולא דגים שבתוך הים. וכן נדרוש גם על הפסוק: "ומחיתי את כל היקום אשר עשיתי מעל פני האדמה" (ז', ד') - ממה שכתב מעל פני האדמה רצונו לומר, מה שחי על האדמה, ולא דגים שהם חיים בים.

Ⓜ "מכל אשר בחרבה מתו"
אמר רש"י מפני שנאמץ במצוה זכה לטלית. שואלים הלא כתוב אצל אברהם "אם מחוט ועד שרוך נעלי", שלא רצה ליהנות ממלך סדום ולכן זכו ישראל לציצית. ומתראים: **הבגד של הטלית עצמו זכו מפני שם, אבל החוטים שהם הציצית זכו בזכות אברהם.**

⊕ בנין התיבה לקראת המבול והצלתו של נח ומשפחתו.
⊕ הקב"ה כורת ברית עם נח ע"י קשת בענן.
⊕ תולדות נח ובניו לאחר המבול.
⊕ בניית המגדל ופיזורם של בני נח על פני כל העולם.
⊕ פירוט עשרה דורות מנח עד אברהם.

Ⓜ "ויקח שם ויפת את השמיכה"
אומר רש"י מפני שנאמץ במצוה זכה לטלית. שואלים הלא כתוב אצל אברהם "אם מחוט ועד שרוך נעלי", שלא רצה ליהנות ממלך סדום ולכן זכו ישראל לציצית. ומתראים: **הבגד של הטלית עצמו זכו מפני שם, אבל החוטים שהם הציצית זכו בזכות אברהם.**

Ⓜ "ויקח שם ויפת את השמיכה"
אומר רש"י מפני שנאמץ במצוה זכה לטלית. שואלים הלא כתוב אצל אברהם "אם מחוט ועד שרוך נעלי", שלא רצה ליהנות ממלך סדום ולכן זכו ישראל לציצית. ומתראים: **הבגד של הטלית עצמו זכו מפני שם, אבל החוטים שהם הציצית זכו בזכות אברהם.**

Ⓜ "כי איתך ראיתי צדיק לפני בדור הזה" (ז' א)
תיבת **בדור** = אותיות **דבור**. לרמוז מה שמובא בספרים הקדושים של תלמידי הבעש"ט כי אפילו אם מלאכי מרום יאמרו לאדם שהוא צדיק, אל יבטיח לעצמו שהוא צדיק אפילו לזמן מועט. אמנם אם השי"ת יאמר לאדם שהוא צדיק, לא יבטיח לעצמו שהוא צדיק כי אם על אודותו הרגע שדיבר לו ולא לאחר מכן. (קרן לדוד)

Ⓜ "אני הנני מביא את המבול..."
תנו רבנן: מה השיב הקב"ה לנח? כשיצא נח מן התיבה וראה העולם חרב התחיל לבכות, ואמר לו: ריבונו של עולם! נקראת רחום, היה לך לרחם על בריותיך. השיבו הקב"ה, רועה שוטה! עכשיו אתה אומר זאת! ולא בזמן שאמרתי "ואני הנני מביא מבול" - מכיוון ששמעת שאתה ניצל בתיבה לא עלה על לבך רעת העולם.

Ⓜ "אני הנני מביא את המבול..."
תנו רבנן: מה השיב הקב"ה לנח? כשיצא נח מן התיבה וראה העולם חרב התחיל לבכות, ואמר לו: ריבונו של עולם! נקראת רחום, היה לך לרחם על בריותיך. השיבו הקב"ה, רועה שוטה! עכשיו אתה אומר זאת! ולא בזמן שאמרתי "ואני הנני מביא מבול" - מכיוון ששמעת שאתה ניצל בתיבה לא עלה על לבך רעת העולם.

Ⓜ "ויברך אלוקים את נח וכו' ויאמר להם פרו ורבו"
אפשר לפרש בדרך הלצה, במה שאמרו חז"ל שמצווה להרבות באכילת פירות בשבת כדי להשלים מאה ברכות בכל יום. זהו שאמר: "ויברך אלקים את נח" - לשון **מנוחה**, ורמז ליום השבת שהוא יום מנוחה. ויאמר להם "פרו ורבו" - כלומר, **שתרבו ביום הזה באכילת פירות.**

פינת הניבים והפזמנים
כל דאלים גבר = מי שהפחות גידו - הוא המנצח.
באךמית: כל החזק גובר.
דוגמה: שלטון-החוק מתערער, וכך נוצר מצב של כל דאלים גבר.
מקור: כל דאלים גבר [מסכת בבא בתרא דף לד, עמוד ב]. (ניבונון)

פינת הניבים והפזמנים
כל דאלים גבר = מי שהפחות גידו - הוא המנצח.
באךמית: כל החזק גובר.
דוגמה: שלטון-החוק מתערער, וכך נוצר מצב של כל דאלים גבר.
מקור: כל דאלים גבר [מסכת בבא בתרא דף לד, עמוד ב]. (ניבונון)

פינת הניבים והפזמנים
כל דאלים גבר = מי שהפחות גידו - הוא המנצח.
באךמית: כל החזק גובר.
דוגמה: שלטון-החוק מתערער, וכך נוצר מצב של כל דאלים גבר.
מקור: כל דאלים גבר [מסכת בבא בתרא דף לד, עמוד ב]. (ניבונון)

הסידור מכשול מדרך עמי! העלון טעון גניזה. אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה. במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן. ניתן להוריד את העלון באתרים הדתיים "לדעת" ו-"חידושי": <http://www.hidush.co.il/> <http://ladaat.info/>

"עלה זית טרף בפיה" - מדוע עלה זית ולא פרי אחר ?
מה מבשרת היונה לנו בהביאה לו עלה זית בפיה ?
 נח שמרגיש שאחרי המבול תהיה לו משימה לתקן את העולם המעוות, אי לכך מכניס לתיבה ע"פ המדרש איחורי תאנים. אך היונה מביאה לנו במפתיע עלה זית ולא עלה תאנה, מדוע? יש הבדל עצום בין תאנה לעלה זית. התאנה = אפרס לאכול את פריה כולו ללא כל הכנה. הזית = הוא נוקשה ומר, יש בו גרעין וכדי להפיק את השמן, את האור ואת המתיקות יש להתאמץ, יש לכבוש הזית כדי לאכול או לכתוש הזית כדי להפיק את השמן. ואותו הרעיון רצתה היונה ללמד את נח : אתה נכנס כעת לעולם חדש, יש כעת לקום ולפעול במאמץ אנושי להשגת יעדים לתיקון העולם. ולמרות החידלון שראית בצאתך מן התיבה אתה אכן מסוגל בכוחות משותפים להאיר את החושך ולתת לעולם תקווה לאור ולטוב. ולמרות שהמדרש אומר- שרמה לו שעדיף מזון מר מאת ה' ממזון מתוק מבני אדם אך אדם שלוקח את מעשה ה' ומפיק ממנו שמן למאכל ושמן למאור זה כבר שותף במעשה בראשית וזה רצון ה'. נח! עזוב את התאנה וקח את הזית ממנו תבוא הישועה והתיקון לעולם כולו.

"בניד כשתילי זתים" - חינוך
האמינו בעצמכם וביכולתכם להתמודד עם כל קושי
 לכל אדם יש נקודות חוזקה, כישרונות, יכולות ואיכויות מיוחדות. ההורים בחינוך לילדיהם צריכים להתמקד בנקודות אלו ולהשתמש בהן כדי להתמודד עם משימות קשיים, בין אם קשיים לימודיים ובין אם קשיים חברתיים. להחדיר להם שיאמינו בעצמם, ולא ירגישו שעליהם להשתנות כדי להשתלב ולהצליח. להסביר "שהאיכויות המיוחדות שלכם הם אלו שיבטיחו את המקום החברתי שלכם ואת היכולת שלכם לעמוד במטלות הלימודיות. אל תרגישו שאתם צריכים לעמוד בציפיות של אחרים. ציונים והצלחה הם חשובים אך השיעור האמיתי הוא ללמוד לעשות את המיטב שלכם. גם מבחינה חברתית האמינו בעצמכם ובמי שאתם ואם תיכננו לחץ חברתי כאשר הדרשיה אינה נראית לכם. מי שירצה להיות חבר שלכם יהיה חבר שלכם בזכות התכונות המיוחדות שלכם, ולא אם תפעלו כפי שידרשו מכם."
"נסו לחשוב על דרכים בהם תוכלו לפעול כדי להשיג את המטרות שהצבתם לעצמכם."

שיעור התורה הגדול בתבל
ארגון "אברהם יגל"
 משדר בלוויין **בכל מוצאי שבת** את שיעורו של **הראשון לציין** הרה"צ **יצחק יוסף שליט"א**
 בבית הכנסת **"אוהל מועד"** בשעה **20:30** השיעור יוקרן על גבי מסך ענק. בע"ה תתקיים **טעודה רביעית, בחסות "בית הלחם"**

מקום מיוחד לילדים	מקום מיוחד לילדים	מקום מיוחד לילדים	מקום מיוחד לילדים	מקום מיוחד לילדים	מקום מיוחד לילדים	מקום מיוחד לילדים	מקום מיוחד לילדים
מקום מיוחד לילדים	מקום מיוחד לילדים	מקום מיוחד לילדים	מקום מיוחד לילדים	מקום מיוחד לילדים	מקום מיוחד לילדים	מקום מיוחד לילדים	מקום מיוחד לילדים

מקום מיוחד לילדים	מקום מיוחד לילדים	מקום מיוחד לילדים	מקום מיוחד לילדים	מקום מיוחד לילדים	מקום מיוחד לילדים	מקום מיוחד לילדים	מקום מיוחד לילדים
מקום מיוחד לילדים	מקום מיוחד לילדים	מקום מיוחד לילדים	מקום מיוחד לילדים	מקום מיוחד לילדים	מקום מיוחד לילדים	מקום מיוחד לילדים	מקום מיוחד לילדים

מקום מיוחד לילדים	מקום מיוחד לילדים	מקום מיוחד לילדים	מקום מיוחד לילדים	מקום מיוחד לילדים	מקום מיוחד לילדים	מקום מיוחד לילדים	מקום מיוחד לילדים
מקום מיוחד לילדים	מקום מיוחד לילדים	מקום מיוחד לילדים	מקום מיוחד לילדים	מקום מיוחד לילדים	מקום מיוחד לילדים	מקום מיוחד לילדים	מקום מיוחד לילדים

שבת שלום זמבזדר

מקום מיוחד לילדים	מקום מיוחד לילדים	מקום מיוחד לילדים	מקום מיוחד לילדים	מקום מיוחד לילדים	מקום מיוחד לילדים	מקום מיוחד לילדים	מקום מיוחד לילדים
מקום מיוחד לילדים	מקום מיוחד לילדים	מקום מיוחד לילדים	מקום מיוחד לילדים	מקום מיוחד לילדים	מקום מיוחד לילדים	מקום מיוחד לילדים	מקום מיוחד לילדים

אל תקרי הליכות אלא הלכות

"וישית מן היין" (בראשית פרק ט פסוק כא)

שאלה: השו"ת יין האם פוטר שאר משקים?

תשובה: כתב השו"ע (או"ח סימן קעד סעיף ב) יין פוטר כל מיני משקים. הסיף הרמ"א אפילו מברכה ראשונה, ע"כ. והטעם משום שהוא משקה חשוב, ולכן נחשבים שאר המשקים לטפלים לו. לכן השו"ת יין אינו צריך לברך על שאר משקים, וכשם שייך פוטר מברכה ראשונה משקים, כך פוטר מברכה אחרונה, דהיינו אם בירך על הגפן כששו"ת רביעית מן היין ושתי רביעית משאר משקים יברך נפשות. אבל אם לא שתי רביעית מיהין ושתי רביעית משאר משקים יברך נפשות על המים אף שלא היה להם ברכה ראשונה.

וכן כשעורכים שבת חתן וכדו' השומע ברכת הקידוש יצא ידי חובת קידוש אולם אם לא טעם מהיין (דין טעימה מהיין הוא רק משום חיוב מצוה) חייב לברך על משקים ששו"תה. ואם טעם מהיין אינו צריך לברך על משקים ששו"תה. (ויש לדעת שאין קידוש אלא במקום סעודה ולכן כדי לצאת ידי חובת קידוש חייב לאכול כזית מזונות. שאם לא יאכל כזית לא יצא ידי חובת קידוש וכאילו אכל ללא קידוש).

שאלה: העושה הבדלה במוצאי שבת האם פוטר משקים ששו"תה לאחר ההבדלה?

תשובה: אינו פוטר שאר משקים אלא אם כן היתה דעתו לשתות לאחר ההבדלה כגון במוצאי יום כיפור שאדם דעתו לשתות לאחר ההבדלה שאינו צריך לברך על השתייה לאחר ההבדלה. וכן אם היו לפניו בשעה שברך על ההבדלה אינו צריך לברך.

שאלה: השו"ת יין לפני הסעודה האם פוטר יין שבתוך הסעודה?

תשובה: השו"ת יין לפני הסעודה פטר בברכה את היין שבתוך הסעודה אומנם כל זה כשרוצה לשתות יין בתוך הסעודה או שיש ברגילותו לשתות יין בתוך הסעודה. אבל אם אינו רגיל לשתות או שאינו מתכוין לשתות יין בתוך הסעודה חייב לברך על היין הבא בתוך הסעודה.

באיסור מגיס

שאלה: סיר חמין המונח על הפלאטה של שבת והתבשיל נתבשל כל צורכו ורוצים ליטול בכף מן הקדרה בעודה על הפלאטה לתת מן החמין לאחד מבני הבית האם מותר?

תשובה: איסור מגיס היינו שמערבב את התבשיל שבזה מסייע ומקרב את הבישול על ידי שמהפך את המאכל למעלה למטה והוא כמבשל.

כתב השו"ע (סי' שיח סעיף יח) האילפס והקדרה שהעבירין מרותחין מעל גבי האור אם לא נתבשל כל צורכו אין מוציאים בכף מהם שנמצא מגיס ואיכא משום מבשל ואם נתבשל כל צורכו מותר עכ"ל. וכתב במ"ב (ס"ק קיג) בנתבשל כל צורכו אפי' עומד על גבי האש מותר להוציא בכף, ובאליה רבה כתב לאסור.

א"כ נמצינו למדים שיש מחלוקת האם מותר להוציא בכף מהסיר כשעדיין עומד על האש, מדין איסור מגיס.

בשו"ת רב פעלים כתב לאסור אלא א"כ לצורך מצוה רבה כגון לעני שאין לו מה לאכול. ובשו"ת יביע אומר (ח"י), כתב שלפי הרשב"א כל שנתבשל כמאכל בן דרוסאי אין בו איסור מבשל לפי' בנדון דידן שכבר נתבשל כל צורכו ואינו מגיס ממש אלא לוקח בכף אפי' איסור דרבנן אין.

לסיכום: תבשיל שנתבשל כל צורכו מותר להוציא ממנו בכף מאכל שנצרך לו ע"י כף וכדו' ובלבד שלא יערבב אלא יוציא מה צריך בלבד.

(הרב עוזי נסימי הי"ו)

הידעת? סיפור מההפטרה פרשת נח - שבת וראש חודש חשוון מפטירין "השמים כיסאי"

נבואת ישעיה שנבחרה כהפטרה לשבת ראש חודש פותחת בהצהרה שה' אינו זקוק למקדשם של בני האדם, ואינו חפץ בקורבנות שהרשעים מקריבים לפניו. "השמים כסאי והארץ הדם רגלי אי-זה בית אשר תבנו לי ואי-זה מקום מנוחתי". והיא מסיימת "והיה מדי חודש בחודשו ומדי שבת בשבתו יבוא כל בשר להשתחוות לפני אמר ה'". לפי פשוטו של מקרא נראה שלא כל אדם יבוא בכל ראש חודש וחודש כשם שלא יתכן שיבוא כל שבת ושבת. יש כאן שילוב של שבת וראש חודש והקביעה שימים אלה יהיו ימי השתחויה ותפילה שבהם יפתח המקדש לכל בא. מנהג זה היה קבוע בישראל מימים ימימה. בעלה של האישה השנומת שואל אותה: מדוע את הולכת אליו היום, לא חודש ולא שבת. בתחילת נבואתו בפרק א' אמר ישעיה: "חודש ושבת קרוא מקרא".... "חדשיכם ומועדיכם שגאה נפשי היו עליו לטורח" עתה מבטיח הנביא כי מנהג זה ייהפך למנהגה של האנושות כולה אשר תכיר בה' ותשתחוה לו. לא רק שיחגגו את ראש חודש אלה שהגויים שלא יעשו כן, ייענשו.

ההפטרה מדברת על חידוש. ראש חודש הוא חידוש בזמן, והיה גם השמים החדשים והארץ החדשה. כיום בימינו ירד מעט ראש חודש מגדולתו, ולבד מתוספת הלל ומוסף בתפילה הוא אינו מורגש. יהי רצון שיחדש ה' ימינו כקדם. "והיה מידי חדש בחדשו ומדי שבת בשבתו יבוא כל בשר להשתחוות לפני אמר ה'".

הפסרת נח: בפרשת נח, נזכרים שני חטאים מרכזיים של האדם, וכנגדם מענישם ה' במידה כנגד מידה: חטא דור המבול, וחטא דור הפלגה. חטא דור המבול היה השחתה וחמס: "וַתִּשְׁחַת הָאָרֶץ לְפָנֵי הָאֱלֹהִים וַתִּמְלֵא הָאָרֶץ חָמָס". חטאים של בין אדם לחברו. במסכת סנהדרין דף ק"יח ע"א "א"י יוחנן: בוא וראה כמה גדול כוחה של חמס, שהרי דור המבול עברו על הכל ולא נחתם עליהם גזר דינם עד שפשוטו ידיהם בגזל, שנאמר: 'כִּי מָלְאָה הָאָרֶץ חָמָס מִפְּנֵיהֶם וַהֲנִי מִשְׁחִיתָם אֶת הָאָרֶץ'. והעונש: "הכרת כל היקום ותחילתו של עולם חדש. 'וַיִּמַח אֶת כָּל הַיְקוּם אֲשֶׁר עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה מֵאָדָם עַד בְּהֵמָה עַד רֶמֶשׂ וְעַד עוֹף הַשָּׁמַיִם וַיִּמַּח מִן הָאָרֶץ וַיִּשְׁאָר אֶפְסָי נֹחַ וְאֶשֶׁר אִתּוֹ בַּתְּבֵה". נח נשאר כדי להתחיל את העולם מחדש. עם תום המבול מתעוררת מידת הרחמים. הרחמים באים לידי ביטוי בברית שבין הקב"ה לנח ולכל האנושות: "וַהֲקַמְתִּי אֶת בְּרִיתִי אִתְּכֶם וְלֹא יִכָּרֵת עוֹד בְּשֵׁר עוֹד מִמֶּי הַמַּבּוּל וְלֹא יִהְיֶה עוֹד מַבּוּל לַשָּׁחַת הָאָרֶץ". ובהפטרה: הקב"ה אומר שכמו שהבטחתי שלא הוריד עוד מבול לעולם וקיימתי את בריתי, כך בגאולה הקרובה אני נשבע לא תצאו לגלות יותר, והשלום ישרור ביננו לעולם. (בצפיה לגאולה ג.י.פ.)

כבוד האישה שהחזיר בתשובה

דליה גדלה והתחנכה בבית חילוני למהדרין. הוריה שעלו לארץ מרוסיה הצליחו להימלט אל מעבר מסך הברזל, אך לא הצליחו להימלט מהשממה הרוחנית וכל יהדותם הצטמצמה בהדלקת נרות שבת ובאירוע חגיגי מיוחד לכבוד ט"ו בשבט. ברבות הימים היא נישאה לגדעון אשר הוריו שמרו על גחלת של מסורת עמומה. גדעון הצליח מאוד במקצועו והתפרנס בכבוד, הם רכשו וילה מפוארת במרכז הארץ ובה כל שכיות החמדה. את ילדיהם שלחו לבי"ס ממלכתי בעירם, כמועמדי פוטנציאליים להמשך את מסורת השממה הרוחנית גם לדור הבא... אולם משמים רצו אחרת.

גדעון נפגע בתאונה קשה, הוא סבל מפגיעות רבות ועמוד השדרה נפגע. בתחילה חששו הרופאים לחייו, והודיעו לדליה כי אם ישאר בחיים קשה להניח שיוכל לתפקד. גדעון שנאלץ לשכב ללא נוע במשך ימים רבים, החל להרהר במשמעות החיים וכיצד מסוגל אדם מצליחן ומאושר, לכאורה, להפוך תוך שניות לאומלל ומתייסר. הרופאים נדהמו מקצב החלמתו, הוא התגבר על הפציעה מבלי שנשאר לה זכר. אך מבחינה רוחנית הוא חש שאין הוא ממצה את חייו. הוא החל להשתתף בהרצאות תורניות וצמאוונו הרוחני גבר, הוא הרגיש כיצד נפשו באה אל סיפוקה. עד שיום אחד החליט כי הדברים גם מחייבים ויש ליישם הלכה למעשה. הוא פנה לרעייתו: "דליה, רצוני להתחיל דף חדש בחיים, לשנות את אורח חיינו בהדרגה ובחירתי להתחיל עם שמירת השבת".

דליה חשה כי עולמה חרב עליה. היא הביטה בבעלה האם הוא מדבר מתוך צלילות הדעת או שמא התאונה ערערה את נפשו? "מה פירוש להתחיל דף חדש?" אולי זוהי התלהבות רגעית אשר תדעך ותחלוף עם הזמן, אולם ברבות הימים היא נוכחה לדעת כי הוא נחוש בהחלטתו והדרישה הבאה לא איחרה לבוא: כשרות המטבח, גזירה חדשה, וכיצד תוכל לעמוד בה? ככל שהוא התחזק ביהדותו כך הלכה והחריפה התנגדותה. בצר לה פנתה למשפחתה וקיבלה ממנה גיבוי מלא. כולם היו נגדו, אך גדעון עמד בלחץ משום היותו בטוח בצדקת דרכו. שלום הבית התערער, וכל אחד חי כפי דרכו ללא הפרעה לשני.

באחד הימים גדעון קנה תמונות של גדולי ישראל ותלה אותן בבית, דליה הורידה את התמונות כבעט והחביאה אותן. היא היתה מאוד ממורמרת עד שכל מעשה שלו נתקל במעשה של "להכעיס" מצידה. עד שגדעון לא יכל יותר והלך להתייעץ עם אחד הרבנים שתרים להתחזקתו כשהוא מסיח בפניו את ייסורי ליבו תוך תיאור מנת תלאותיו בבית. הרב פנה אליו בנימה אבהית: "גדעון, אל תשתמש בכפיה ובאילוץ, אל תשיב מלחמה שערה אפילו שבתוח הינך שהצדק עימך. אם היא תצעק, תתווכח ותלעג – אמור אתה כאילו היית לוחש לעצמך: "תודה! הכל מגיע לי, אני מקבל את הצער באהבה, אין לי טענות כלפיך". וכך הוא עשה. דליה נדהמה מהתפנית החדשה, לפתע היא נותרה בודדה במערכה. כך הגיעה תקופת רגיעה יחסית ששכרה בצידה, כשבמהלכה הוא התנהג עימה בסבלנות, ברוגע ובהארת פנים, דבר שהסיר את מחיצות ההתנגדות שלה כלפי דרכו. לאחר הפצרות רבות

להשתתף בסמינר החליטה דליה שאין לה מה להפסיד, למה לא "לחטוף" הצעת נופש בתנאי מלון לשבוע ימים בתשלום מינימלי! והכינה צידה לדרך: "ספרי קריאה ושפע שאלות קנטרניות אותן תכננה להציג בפני המרצים, במטרה לנגח את האמונה היהודית, "אדרבא, אצא מחושלת יותר בחילוניותי", חשבה לעצמה.

במהלך הסמינר קרה הלא יאומן, הרבה מעבר לציפיותיו של גדעון ובניגוד גמור לשאיפותיה. הספרים שהכינה לא נפתחו כלל והשאלות שעמדו על קצה לשונה נמוגו ואינן. הסמינר חולל אצלה פלאים ופתח לפניה עולם חדש וקסום. היא קיבלה הכל מתוך הכרה עמוקה בנכוונתה של היהדות. עוד במסגרת הסמינר חבשה לראשונה את המטפחת מתוך הרגשה שהדבר מחייב אותה ברגע זה! היה זה רגע מרגש, היא ידעה כי מהיום הונח על ראשה כתר מלכות והיא לא תוותר עליו אפילו תמורת כל הון שבעולם. כשחזרו הביתה קשה היה להם לעכל את הרעיון שהשבוע הנפלא ביותר בחייהם חלף ואיננו, אך קשה שבעתיים היה לחזור לתוככי השכונה החילונית עם מאות זוגות עיניים עוינות שינעצו בהם וילעגו שגילתה רכרוכיות ונכנעה. היא החליטה בהחלטה אמיצה להתעלם מתגובות השכנות ורק עתה פקחה את עיניה לאמוד את הנזק שנגרם בשל יחסיה הקרובים עם השכנות ויישומן של "העצות הטובות" שקיבלה מהן נגד בעלה" וכי מה אני צריכה להתבייש, הרי האמת אצלי!

מחוזקים ומעודדים שבו לביתם, את ילדיהם העבירו למוסדות חרדים וניהלו אורח חיים ברוח היהדות. השכנות ההמומות סירבו להאמין והשתעשעו באשליה כי כיסוי הראש הוא רק למראית עין למען שלום הבית, אך הן התבדו. במו ידיה היא הסירה את האבק מתמונותיהם של גדולי ישראל ותלתה אותן במקומות בולטים ביותר. הם היו גאים בצעדם והחלו לפעול יחדיו לזיכוי הרבים, ארגנו חוגי בית וחיזקו משפחות שהיו בתחילת דרכם. דמותם הקרינה על סביבתם אור וחינויות. את מקום מגוריהם הם העתיקו לעיר חרדית למען חינוך ילדיהם, לאט לאט החל גדעון להוסיף שעות לימוד עד שהפך לאברך הלומד כל היום. (קרבנו)

השוואה בין נח לאברהם אבינו

אברהם מקים את אוהלו בפרשת דרכים. שכל עוברי הדרך ידעו שיש להם היכן לפוש. וכך אברהם מקרב את בני דורו לאמונת האלוקים עד שגם בני חת השפלים אומרים לו "נשיא אלוקים אתה בתוכנו" כבכדם אותו והראו שמאמינים הם שגודלו, בוכות מעשיו ע"פ דרך התורה! ונח, נח דואג לעצמו. נח בונה "תיבת נח" שמכל האנושות הראוה אותו בונה תיבה במשך שנים רבות, בסופו של דבר הנכנסים הם: הוא, אשתו ובניו, ונשי בניו. אף אחד בעולם לא הושפע להיכנס איתו. מדוע? כי "תמים היה בדורותיו" ומי זה בעל שכל אשר יצטרף לתמים ויכנס לתיבתו!! וכאן טמונה גנותו של נח, בכך שדורו לא רואה את צידקתו אלא חושב אותו לתמים.

אברהם אבינו ונח, שתי דרכים שונות להתנהגות אנושית. משל לאדם שסובל מהקור, והוא רוצה להתחמם. לפניו שתי אפשרויות שונות מהותיות. או ללבוש סוודר חם, או להדליק תנור. שתי האפשרויות שונות מהותית. אם ילבש סוודר, הוא יתחמם, אבל הוא דאג רק לעצמו. לעומת זאת אדם שרוצה לעזור לאחרים ידליק תנור! וכך יחס לכולם.